

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωταί δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 9ος

Ἐν Ἀθήναις, 22 Ἰουνίου 1902

Ἔτος 24ον.— Ἀριθ. 23

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια)

Καὶ διηγήθη ὑπὸ ποίας περιστάσεις ἤκουσε τὴν λέξιν ταύτην, μὲ θρηνηθῆ φωνήν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 14 πρὸς τὴν 15 Μαρτίου, ἐν ᾧ ἐφρούρει.

— Μπα! μπα! ἀνέκραζεν ὁ Μᾶξ Οὐμπέρ· νὰ κ' ἕνα πρᾶγμα ἐκπληκτικόν...

— Αὐτὸ δὲν ἐγύρευες; ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ.

Ὁ Κάμης εἶχεν ἀκούσῃ τὴν διήγησιν ταύτην. Προφανῶς, ὅτι ἐφαίνετο νὰ ἐνδιαφέρῃ, τόσον τὸν Γάλλον καὶ τὸν Ἀμερικανόν, ἃ φάνη αὐτὸν ἀρκετὰ ψυχρόν. Το εὐήματα. τὰ φορῶντα τὸν δόκτωρα Γιοχάουζεν, τὰ ὑπεδέχθη μετ' ἀδιαφορίας. Τὸ σπουδαῖον δι' αὐτὸν ἦτον, ὅτι ὁ ἱατρὸς εἶχε κατασκευάσῃ μίαν σχεδίαν, τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσουν, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα πρᾶγματα, τὰ ὁποῖα περιείχεν ὁ ἐγκαταλελειμμένος κλωβός. Ἀλλὰ περὶ τῆς τύχης τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ ὑπηρετοῦ του, ὁ ὁδηγὸς δὲν ἠσθάνετο καμμίαν ἀνησυχίαν, καμμίαν περιέργειαν νὰ μάθῃ τί ἀπέγιναν, οὔτε πολὺ ὀλιγώτερον θὰ εἶχε διαθέσιν νὰ περιπλανηθῶν αὐτὸς καὶ οἱ σύντροφοί του εἰς τὸ Μέγα Δάσος διὰ νὰ ἀνακαλύψουν τὰ ἴχνη των, μὲ κίνδυνον νάρπαγόν καὶ αὐτοί, ὅπως ἀνηρπάγησαν βεβαίως κ' ἐκεῖνοι. Διὰ τοῦτο, ἂν ὁ Μᾶξ Οὐμπέρ καὶ ὁ Τζὼν Κόρτ εἶχεν σκοπὸν νὰ ὑπάγουν πρὸς ἀναζήτησιν των, θὰ προσεπάθει μὲ κάθε τρόπον νὰ τοὺς μεταπέσῃ καὶ θὰ τοῖς ὑπεδείκνυν, ὅτι τὸ μόνον τὸ ὁποῖον εἶχαν νὰ κάμουν, ἦτο νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ταξίδιον τῆς ἐπιστροφῆς, διαπλέοντες τὸ ποτάμιον μέχρι τοῦ Οὐμπάγκη.

Ἡ φρόνησις ἄλλως τε ὑπεγίγρευεν, ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ἀπόπειρα ἤμπορούσε νὰ γίνῃ μ' ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Πρὸς ποῖον μέρος θὰ διηυθύνοντο, διὰ νὰ εὗρουν τὸν ἱατρὸν;

Ἄν ὑπῆρχε καμμία ἐνδειξις ὁπωσούν ἀσφαλῆς, ἴσως ὁ Τζὼν Κόρτ θὰ το ἐθεώρει ὡς καθήκον του νὰ τρέξῃ πρὸς βοήθειάν των, ἴσως ὁ Μᾶξ Οὐμπέρ θὰ ἐνόμιζε τὸν ἑαυτὸν του ὡς τὸ ὄργανον τῆς σωτηρίας των, τὸ ὁποῖον τοῖς ἀπέστελλεν ἡ Θεία Πρόνοια... Ἀλλὰ δὲν

ὑπῆρχε τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς τῶν ἀσυνδέτων φράσεων τοῦ σημειωματαρίου, ἡ τελευταία τῶν ὁποίων ἐφέρετο ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Αὐγούστου, τίποτε ἄλλο ἐκτὸς σελίδων λευκῶν, τὰς ὁποίας εἰς μάτην ἐφυλλομέτρησαν μέχρι τῆς τελευταίας!

Τότε ὁ Τζὼν Κόρτ εἶπεν:

— Εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι ὁ ἱατρὸς ἀφίχθη εἰς τὸ μέρος τοῦτο τὴν 9 Αὐγούστου, καὶ ὅτι αἱ σημειώσεις του σταματοῦν τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἀφοῦ ἔκτοτε δὲν ἐγράφε τίποτε ἄλλο, σημαίνει ὅτι, δι' ἕνα λόγον ἢ δι' ἄλλον, ἐγκατέλειψε τὴν κλωβοειδῆ καλύβην του εἰς τὴν ὁποίαν διέμεινε μόνον δεκατρεῖς ἡμέρας...

— Καί, προσέθεσεν ὁ Κάμης, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φαντασθῇ κανεὶς τί ἀπέγινε.

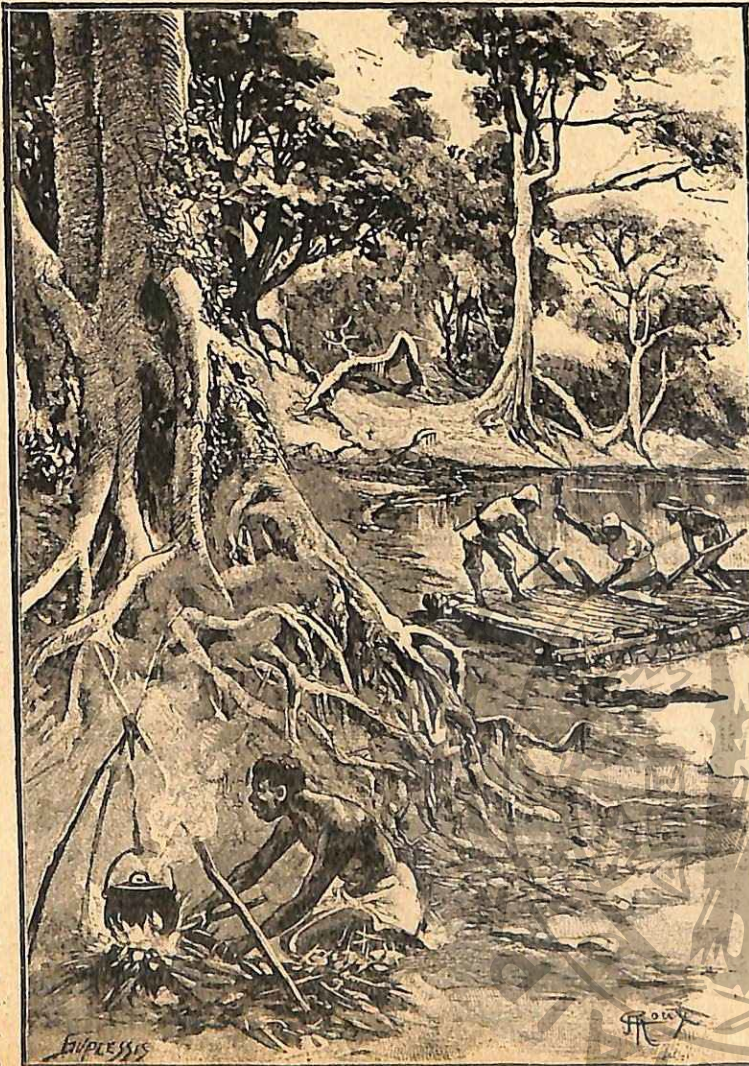
— Ἀδιάφορον, παρέτήρησεν ὁ Μᾶξ Οὐμπέρ, δὲν εἶμαι περίεργος...

— ὦ, ἀγαπητέ μου φίλε, εἶσαι εἰς μέγαν βαθμόν...

— Ἐγὼ εἶμι δίκαιον. Τζὼν καὶ διὰ νὰ εὐρωμεν τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος τούτου...

— Ἀς ἀναχωρήσωμεν, ἤρκεσθη νὰ εἴπῃ ὁ ὁδηγός.

Τῶντι, δὲν ἔπρεπε νὰργοπορήσουν. Τότις ἐπεβάλλετο νὰ ἐπισκευάσουν τὸ ταχύτερον τὴν σχεδίαν καὶ νὰ διαπλεύσουν τὸ ποτάμιον. Ἄν, ἀργότερα, θὰ ἐκρίνετο ἀναγκαῖον νὰ διοργανωθῇ μία ἀποστολὴ πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ δόκτωρος Γιοχάουζεν, πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ Μεγάλου Δάσους ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, τοῦτο εἴμπο

• Εἶχον ἐργασθῇ πρὸς ἐπισκευὴν τῆς σχεδίας. » (Σελ. 194, στ. γ')

—Μπαμπού ξέρει κάνη φεϊδι νάκούη. Πραγματικώς, τὸ φρικτὸν ἐρπετὸν (ἦτο πύθων, ἢ βόας τοῦ Ἀκρωτηρίου,) ἐφάνη ὡς μαγευθὲν. Ὁλίγον κατ' ὀλίγον ἀπέσυρε τὴν εἰδεχθὴ κεφαλὴν του, ἐξεδιπλώθη καὶ ἤρχισε νὰ ἐρπη μέσα εἰς τὴν πυκνὴν πρασινάδα. Μετ' ὀλίγον ἐξηφανίσθη ἐντελῶς, προξενῶν τὴν ταραχὴν εἰς τὰ φυλλώματα, ὥστε θά τὴν ἀπέδιδε κανεὶς εἰς καταγίδα, ἂν ὁ οὐρανὸς δὲν ἦτο ἀνεφελος, ὀλογάλανος.

— Ἐσώθη ! ἐφώναξε περιχαρὴς ἡ

τῆσεν ὁ Γκὺ ἀγγλιστί, μὲ τὴν ἔντονον ἐκείνην φωνὴν τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη καὶ προηγουμένως, ὁμιλῶν πρὸς τὸν Ζουλοῦ — Ἐφυγαν !... ἐτραύλισεν ὁ Σελέσκος. Τὰ ἄλογα ὅλα ἐδόθησαν... τὰ ἐτοσίμηνσε μυῖγα τσετσε.

Στεναγμὸς ἀνακουφίσσεως ἐξέφυγεν ἀπὸ ὅλα τὰ στήθη. Πῶς ἔγινεν αὐτὸ τὸ θαῦμα;... Μήπως τὸ ἔκαμε καὶ αὐτὸ ὁ θεὸς Ὁλακομαριγκοῦ;... Ὁχι, τὸ ἔκαμε ἀπλούστατα ἡ Ἀντιόχα. Ἀλλ' οἱ φίλοι τῆς δέντο ἤξευραν... Ναί, ἡ καλὴ μαῦρη, φροντίζουσα καὶ μακρὸν διὰ τὰ γαργαλά της κοράσια, εἶχε προξενήσῃ τὸν θάνατον τῶν ἵππων, μεταχειρισθεῖσα, καθὼς εἴδομεν, τὰ θανατηφόρα δι' αὐτοὺς ἔντομα.

Τῷ ὄντι ἡ μυῖγα τσετσε εἶνε μία ἀπὸ τὰς φοβερωτέρας μάστιγας τῆς Ἀφρικῆς. Μολονότι δὲν εἶνε μεγαλητέρα ἀπὸ συνήθη μυῖγαν, τὸ δῆγμά της φονεῖ ἀσφαλῶς τὰ κατοικίδια ζῷα. Καὶ αὐτοὶ οἱ βόες οἱ ὁποῖοι φαίνονται ὀλγώτερον εὐαίσθητοι, ἀρρωσταίνουν μόλις αἰσθανθῶν τὸ δηλητηριώδες κέντρον τῆς τσετσε καὶ περιπίπτουν εἰς χαύνωσιν καὶ ἀτονίαν.

Τὸ περίεργον εἶνε, ὅτι ἂν τὸ προσδληθὲν ζῶον εἶνε ἰσχυρὸν καὶ ὑγιές, ἀποθνήσκει ἀμέσως, ἂν εἶνε ἰσχνὸν καὶ ἀδύνατον, ἐξασθενεῖ περισσότερο. Δοξάζοντες τὸν θεὸν διὰ τὴν ἀνέλπιστον αὐτὴν σωτηρίαν, οἱ ταξιδιώται ἐξήλθον ἀπὸ τὸ δάσος ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τοῦ Σελέσκου.

Οἱ δίδωται, στερεθέντες τῶν ἵππων των, ἦσαν τώρα πολὺ ὀλιγώτερον ἐπίφοβοι.

Ὁ Γκὺ δέταξε τὸν Μπαμποῦ

νὰ δέσῃ τὸν Σελέσκον εἰς ἓνα δένδρον. Ὁ πρῶτος διαβάτης θά τον ἐλευθερώσῃ, ἢ, ἐν ἐλλείψει διαβατῶν, θά τὸν κατάρθωνεν ὁ δεισμῶτης μόνος του, προστρέβων τὰ σχοινία ἐπὶ τοῦ τραχείου κορμοῦ, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τέλους θὰ ἐσπαζαν. Θά τῷ ἐχρειάζετο πρὸς τοῦτο ἀρκετῶν ὠρῶν ὑπομονητικῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἐν τῇ μεταξὺ οἱ φίλοι μας θὰ εὕρισκοντο μακρὰν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ νέος ἐξησφάλιζε τὴν σωτηρίαν τοῦ μικροῦ ὀμιλου, ὑπακούων συγχρόνως εἰς αἰσθηματικὸν καὶ φιλοφροσύνην.

Αὐτὴν τὴν φορὰν, ἡ πορεία ἦτο ὀλιγώτερον ἐπίπονος.

Ἡ Μὶς Φλώρου καὶ ἡ Εἰρηνούλα εἶχαν ἀναβῆ ἐπὶ τοῦ ἵππου του Σελέσκου, τὸν ὁποῖον ὁ Γκὺ ἐκράτει ἀπὸ τὸν χαλκὸν. Ὁ Μπαμποῦ ἐσήκονεν εἰς τὴν ἀγκαλίαν του τὴν Λενέτταν.

Μόλις παρήλθεν ἐν τέταρτον ἀφότου ἀφῆκαν τὸν Σελέσκον, ὅταν ὁ Κάφρος ἐξήτησεν ἀδειαν μικρὰς ἀπουσίας, καὶ ἐξηφανίσθη εἰς τὸ δάσος, ἀφ' οὗ παρέδωκε τὴν Λενέτταν εἰς τὴν Μὶς.

Ἡ ἀπουσία του διήρκεσεν εἰκοσι λεπτά.

Ὅταν ἐπέστρεψεν, ἡ Εἰρηνούλα ἐξέβαλε κραυγὴν χαρᾶς, βλέπουσα ἓνα μικρὸν χαριτωμένον πῖθηκον, μὲ μεγάλα ζωηρά μάτια, τὸν ὁποῖον ὁ Μπαμποῦ ἐβαλεν εἰς τὴν ἀγκαλίαν της.

Ἐξάφνα, ὁ Μπαμποῦ ἐστάθη καὶ ἡκροάσθη.

Τροχασμὸς πολλῶν ἵππων ἤκούετο μακρόθεν.

Πέντε εἶνε ! εἶπεν ὁ μαῦρος.

Μεγάλος φόβος κατέλαβε τοὺς φυγάδας.

Ἀπὸ πέντε ἀπετελεῖτο καὶ ἡ συμμορία τοῦ Σελέσκου...

Ἐν τούτοις ἐφαίνετο ἀπίθανον νὰ ἦσαν αὐτοί. Ὅσον μεγάλην ταχύτητα καὶ ἂν ἀνέπτυξαν οἱ Ζουλοῦ, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τοὺς ἐπρόφθαναν τόσο γρήγορα...

Δὲν εἶνε ὁ Σελέσκος, ἐβεβαίωσεν ὁ Μπαμποῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Γκὺ ἀνεκάλυψε τὰς σκέψεις του.

Ὅπωςδὴποτε, οἱ ταξιδιώται ἔσπευσαν νὰ κρυφθῶν καὶ πάλιν εἰς τὴν λόχμην, μὲ κίνδυνον νὰ ἐμπέσουν εἰς κανένα φοβερὸν πύθωνα.

Ὁ καλπασμὸς ἐπλησίαζεν ἀπὸ τὰ διάκενα τῶν κλάδων, ὁ Γκὺ καὶ ὁ Μπαμποῦ ἐκύτταζαν.

Πέντε ἵππεῖς ἐπαρουσιάσθησαν κ' ἐπέρασαν ὡς ἀστραπή.

Κραυγὴ ἐξήλθεν ἀπὸ τὸ στήθος τοῦ Γκὺ :

— Πατέρα !... εἶνε ὁ πατέρας !...

Οἱ ἵππεῖς ἐσταμάτησαν ἀποτόμως. Καὶ πρὶν προφθάσῃ νὰ γυρίσῃ ὀπίσω, ὁ μικρὸς ἑμιλὸς ἐχύθη εἰς τὸν δρόμον.

— Πατέρα !... Πατέρα !... ἐφώναζεν ἓνας ὑψηλὸς Ἰνδὸς καὶ μία κατὰ μαυρὴ ἀραπίστα ἀνεβαμένη εἰς μικρὸν ἄλογον.

— Γκὺ !... Εἰρηνούλα !... παιδιὰ μου ! ἀνέκραζεν ὁ κύριος Λακῶς ὁ ὁποῖος ἀνεγνώρισε μὲν τὰς φωνάς, ἀλλ' ὄχι καὶ τὰ βαμμένα ἐκείνα πρόσωπα. τὸ χαλκὸν τοῦ ἐνὸς καὶ τὸ ἐβενόχρουν τῆς ἄλλης.

Τέλος τὰ πάντα ἐφανερώθησαν, καὶ ὁ εὐτυχὴς πατὴρ τα καταφίλησε μὲ τὴν ἰδίαν ἀγάπην, ὡς νῦν ἦσαν τὰ λευκότερα καὶ ρυδινώτερα πρόσωπα τοῦ κόσμου.

Ἐκαστος τῶν ἵππεων ἐπῆρεν ἀπὸ ἓνα πεζὸν εἰς τὰ καπούλια τοῦ ἀλόγου του, καὶ ὅλοι μαζί ἐξεκίνησαν, καλπάζοντες πρὸς τὸν Τουγγέλαν.

Ἡ χαρὰ τοῦ πατρὸς δὲν εἶχεν ὅρια, καθὼς καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη του πρὸς τὴν Μὶς καὶ τὸν Μπαμποῦ.

Τῷ διηγῆσθαι ἐν συντόμῳ τὰ τῆς ἀρπαγῆς εἰς τὸ δασύλλιον, τὰ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὸ Βατλαπῆ, καὶ τέλος τὰ τῆς ἀπελευθερώσεως.

Με δακρυσμένα μάτια, ἡ Εἰρήνη ἐξήτησε συγγνώμην διὰ τὸ κακὸν ποὺ ἔκαμε καὶ ὁμολόγησε μὲ ποῖον τρόπον εἶχε δραπετεύσῃ ἀπὸ τὸ Ζοννεστράλε. Ἡ τύψις τῆς ἰδίας της συνειδήσεως τὴν εἶχεν ἤδη τιμωρήσῃ ἀρκετὰ, ὥστε ὁ κ. Λακῶς ἐθεώρησε περιττὸν νὰ τὴν τιμωρήσῃ καὶ αὐτὸς.

Ὅταν ἔγινε λόγος περὶ τοῦ Σελέσκου, ὁ Γκὺ εἶπεν ἑξάφνα :

— Ἀλήθεια, τώρα πρέπει νὰ εἶνε ἐλεύθερος !

Ὁ Μπαμποῦ ἐγέλασε.

— Τί ἔπαθες ; τὸν ἠρώτησεν ὁ Γκὺ.

— Ποτὲ λεύτερο τὸ Σελέσκο ! ἀπε-

κρίθη ψυχρῶς ὁ μαῦρος τὸ μαχαίρι τοῦ Μπαμποῦ τὸν ἐκάρφωσε γιὰ πάντα 'στὸ δένδρο του... Ὁ Μπαμποῦ δὲν γύρισε πίσω γιὰ νὰ πιάσῃ τὸ μικρὸν μύμιον, γύρισε γιὰ νὰ μείνῃ τὸ Σελέσκο ἐκεῖ ποῦ τον ἔδεσε τὸ ἀφεντικό... Ἀ, ἐκδίκησι τὸν Μπαμποῦ, ἐκδίκησι !

Τὰ κοράσια ἀντρίχισαν.

— Ὁ Μπαμποῦ δὲν ἔχει νὰ δώσῃ εἰς κανένα λόγον περὶ τῶν πράξεων του, εἰπὲν ὁ κύριος Λακῶς.

Καὶ ἐξηκολούθησαν τὸν δρόμον των.

Ἐν ᾧ ἐκάλπαζαν ὁλονέν, ὁ συνταγματάρχης διηγῆθη μὲ ὀλίγας λέξεις πῶς τον εἰδοποίησεν ἡ Γουίλελμίνια περὶ τῆς ἐξηφανίσεως τῶν κορασίων, πῶς ἀφῆκεν ἀμέσως τὸ στράτευμα, διὰ νὰ τρέξῃ πρὸς ἀνεύρεσίν των, καὶ πῶς ἐνέκρινε τὸ σχέδιόν του καὶ ὁ Κροῦγερ.

Μὲ τὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια, ἀνῆγγελε τὸν θάνατον τοῦ λοχαγοῦ Ρίσιτ καὶ τοῦ Πέτρου Μπάντζες, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε ἡ Λενέττα δὲν ἤμπορεσε νὰ ἐννοήσῃ τίποτε.

Ἡ μικρούλα δὲν θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ ὑποφέρῃ τοιαύτην λύπην : ἐχρειάζετο ἡ

μαμά Παυλίνα μὲ ὅλην τὴν γλυκύτητα της καὶ τὴν ἀγάπην της, διὰ νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν ἀπαισίαν εἰδῇσιν εἰς τὸ θυγάτριον της καὶ συγχρόνως νὰ τὸ παρηγορήσῃ.

Αἱ θλιβεραὶ αὐταὶ εἰδήσεις ἐπεσκέασαν τὴν παρούσαν χαρὰν καὶ ἔκαμαν ὥστε νὰ λησμονηθῇ πρὸς στιγμὴν ἡ Γουίλελμίνια εἰς τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις ὠρεῖτο ἡ εὐτυχὴς αὐτὴ συνάθροισις. Χωρὶς ἐκείνην, οὐδεὶς ποτε θάνευρίσκοντο !

Ἐπωρεληθεὶς μικροῦ διαλείμματος σιωπῆς, ὁ Μπαμποῦ ἠρώτησε δειλῶς :

— Καὶ ἡ δική μου κυρά ;

— Πάντα ἡ ἴδια ! ἀπεκρίθη ὁ κύριος Λακῶς. Σωτὴ ἡρώς ! Τώρα πιά ὅλοι οἱ Βόρες τὴν ξεύρουν, καθὼς καὶ τοὺς δύο συντρόφους της.

Μειδιάμα χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας ἐφώτισε τὸ πρόσωπον τοῦ Κάφρου, ἀλλὰ συγχρόνως οἱ στυλποὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ ἐλαφρὸν νέφος.

(Ἐπεται τὸ τέλος) ΚΙΜΩΝ ΑΔΑΚΙΑΝΗΣ

[Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Paul Roland]

Η ΚΥΡΙΑ ΤΡΟΜΑΡΑ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΙΒ'.

Πῶς της ἐφάνηκε τῆς κυρίας Τρομάρας τὸ γιαιτρικό : Ἀνυπόφορον ! φρικτόν ! Φαντασθῆτε νὰ τρώγῃ μόνον ψωμί καὶ νερό, νερό καὶ ψωμί !... Εἶνε ζωὴ αὕτη !

Ἡ Μαρία ὑποπτεύεται μήπως ὁ γιαιτρός τὴν ἐπερίπαιζεν. Ἡ Μαρία σκέπτεται...

Ἐσκέφθη πολὺ πολὺ, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σκέψεων της εἶνε αὐτό : Ἀφοῦ εἶδε κ' ἐβεβαίωθη ὅτι οἱ φόβοι της ἐξεσπούσαν πάντα 'στὴν ῥάχη της, ἀφ' οὗ ἐπέισθη ὅτι δὲν ἐβλαπτε κανένα ἄλλον, παρὰ τὸν ἑαυτὸ της, ἡ κυρία Τρομάρα ἐπῆρε τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴν τρομάζῃ εἰς τὸ ἐξῆς, παρὰ μόνον ὅταν ὑπῆρχε πραγματικὴ αἰτία διὰ νὰ τρομάξῃ.

Μὲ ἄλλους λόγους, ἀπεφάσισε νὰ ἐξετάζῃ καλλίτερα τὰ πράγματα, καὶ πρὶν βγάλῃ τὰς φωνές, νὰ βλέπῃ πρῶτα καλὰ : εἶνε φεῖδι ἢ σαύρα : εἶνε φάντασμα ἢ ἡ σκιά της : εἶνε κεραυνὸς ἢ ἀμάξι που περνᾷ : ...

Καὶ διὰ νὰ κάμῃ τὴν καλὴν ἀρχή, ἀποφασίζει σήμερα νὰ δώσῃ μόνη της τὰς μυῖγες. Εἶνε καλοκαίρι, τὸ τραπέζι στρωμένον, καὶ ἡ μυῖγα σὺννεφο. Ἡ Κυρία Τρομάρα πέρνει μίαν πετσέταν καὶ τὰς κυνηγᾷ μὲ μεγάλην γενναϊότητα. Σὲ λίγο δὲν ἐβλεπε οὔτε μίαν μυῖγα 'στὸ δωμάτιο.

Καὶ ὅλοι πιά ἔμειναν ἐκστατικοί. Καλὲ ἀκοῦς ἐκεῖ ! Ἡ Κυρία Τρομάρα, ποῦ ἄλλη φορὰ φοβοῦνταν τὰς μυῖγας σὰν νὰ ἦσαν θηρία !... (Συνέχεια προσεχῶς)

Τὸ μαχαίρι τοῦ Μπαμποῦ τὸν ἐκάρφωσε γιὰ πάντα 'στὸ δένδρο του... (Σελ. 197, στήλ. 6'.)

Εἰρηνούλα ὅταν εἶδε τὸν Κάφρον νὰ πηδῇ πλησίον της. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἤκούσθη καλπασμὸς ἵππου.

— Ὁ Σελέσκος, ἐφέλλισεν ἀμέσως ὁ Μπαμποῦ, περισσότερο τρεμαγμένος ἀπὸ τὴν ἀπίστευτον αὐτὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ζουλοῦ, παρὰ ἀπὸ τὴν ἀναμνησιν τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου διέφυγε.

Ἦτο τῷ ὄντι ὁ Σελέσκος, ὁ ὁποῖος ἐπανάρχετο μόνος, ἐπὶ τοῦ ἵππου του, ὁ ὁποῖος ἀπέσταζεν ἀπὸ ἰδρύματα καὶ ἀφροῦς.

— Ποῦ εἶνε οἱ σύντροφοί σου ; ἤρω-

πληροφρεῖ τὴν *Χιακὴν Μαργαρίταν* διὲν εἶνε βροχός, ποιητὴς καὶ κυνηγός. — τὸ *Θεσσαλικὸ Μενεξεδάκι* χαίρει τὸν *Θεσσαλικὸν Τάκιν-θον* καὶ τὸν ἐρωτᾷ πῶς τα κατάφερε καὶ το χάλασε ἐστὶ τὸ ποδήλατον; διότι τὸν εἶδε πού το ἔφερον εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν. — ἡ *Μαργαριτοφόρος* ἀσπάζεται τὴν *Βιήνην Σκούφον* καὶ τὴν *Ἑλληνικὴν Ψυχὴν*. — ἡ *Οὐριποδόλος Ψυχὴ* δὲν θά στείλῃ πρώτη Μ.Μ. μετ' ἰδομάτης εἰς τὸν *Ρωμαῖον Κικερωνα*, διότι αὐτὴ ἐξήγησε τὴν ἀνταλλαγὴν καὶ γνωρίζει τώρα πλέον ἰδομάτου. — ἡ *Μαρίδα* τοῦ *Εὐρίπου* χαίρει τὴν *Τράταν* τοῦ *Εὐρίπου* καὶ τὴν ἐρωτᾷ διατὶ ἐλησμόνησε τὴν πατρίδα τῆς. — ἡ *Πειραικὴ Νύξ* ἀντασπάζεται τὸν *Σερπατέν*, τὸ ὁποῖον ἐνόησε. — ὁ *Κουρασμοδός* δέχεται τὴν ὑπὸ τοῦ *Λουλουδίου* τῆς *Καρδιάς* προταθεῖσαν ἀλληγογραφίαν καὶ περιμένει ἐπιστολὴν του. — ἡ *Ἀμαρυλλὶς* ἀσπάζεται τὸν *Λουλουδί* τῆς *Καρδιάς* καὶ ζητεῖ τὸνομά του. — πολλὰ πληροφ. αἰ. παρελείφθησαν ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν: ἡ *Σκόπη* τῶν *Ἀθηνῶν* μετ' ὅν *Ἀπόγονο* τοῦ *Νέστορος*, *Κύκνειον Ἄσμα*, *Κάλυκα Ρόδου*, *Ἀντιπόνο*ν *Καρδίαν* καὶ *Λοξίαν*. — ἡ *Ἀδρα* τῆς *Κερκύρας* μετ' ὅν *Εὐέλπιν Ἀλιέα* *Μή* μου *Ἀπτον*, *Μικρὰν Ἀκαρθυλλίδα*, *Ἰτέαν* καὶ *Ἀν-Ἰτ Χάρ*. — ἡ *Κελεῖδιστρα* μετ' ὅν *Ἀπόγονο* τοῦ *Νέστορος*, *Μόνωσιν*, *Τσοῦχτραν* καὶ *Κερτρί*. — ὁ *Μέλας Ἀδάμας* μετ' ὅν *Ἐαρινὸν Ἄσμα*, *Κόκκινον Καπελάκι* καὶ *Συναχρωμένον Πορτικόν*. — ὁ *Φιλόδοτος Μακεδὼν* μετ' ὅν *Ζωηρὰν Ἰπαρξιν*, *Περθοῦσαν Καρδίαν* καὶ *Ἀριστοκρίτιδα Ρωμαίδα*. — ὁ *Εὐέλπις Ἀλιεύς* μετ' ὅν *Ἀγγελο*ν τῆς *Ἀγάπης*. — ὁ *Ἀπολεσθεὶς Παράδεισος* μετ' ὅν *Ἐπτακατέργαρον Σάμιον*, *Ἑδελπιν Ἀλιέα*, *Ἀδραν* τῆς *Κερκύρας* καὶ *Μόνωσιν*. — ἡ *Μαργη Προσωποδοφός* μετ' ὅν *Μαργη*ν *Μάσκαν*, *Βίτωρα* τὸν *Μαῦρον*, *Κόκκινον Καπελάκι* καὶ *Νεράιδαν* τῶν *Σπετσῶν*. — ἡ *Ἀμαρυλλὶς* μετ' ὅν *Πειραικὴν Νύκτα*, *Ἀν-Ἰτ Χάρ*, *Νεράιδαν* τῶν *Σπετσῶν*, *Ρόδιον Ἰππότην*, *Μή* μου *Ἀπτον* καὶ *Σερπατέν*. — ὁ *Λαμπρὸς Κιθαροδὸς* μετ' ὅν *Ἀν-Ἰτ Χάρ*, *Πάλλουσαν Καρδίαν*, *Κόντε Ραπανάκην* καὶ *Ἀφρικανικὸν Ἥλιον*. — τὸ *Λουλουδί* τῆς *Καρδιάς* μετ' ὅν *Γαλιάντραν*, *Εὐέλπιν Ἀλιέα*, *Ἀγνήν Φίλιαν*, *Ναυτοπαίδα* καὶ *Ἀγγελο*ν *Ἀγγερινόν*. — ἡ *Κόρη* τοῦ *Στρομῶντος* μετ' ὅν *Κελεῖδιστράν*, *Βίτλαν*, *Ἐμύρη*ν τῆς *Βουχάρας*, *Ἀγγελο*ν *Ἀγγερινόν* καὶ *Ἀταβύριον Ρόδον*. — ὁ *Ἐπτακατέργαρος Σάμιος* μετ' ὅν *Μαργαριτοφόρον*, *Ἀδραν Καρδίαν*, *Χαμέτην* *Εὐτυχίαν* καὶ *Μή* μου *Ἀπτον*. — ὁ *Εὐέλπις Ἀλιεύς* μετ' ὅν *Ἀγγελο*ν τῆς *Ἀγάπης*. — ἡ *Μόνωσις* μετ' ὅν *Νυκτολούλουδον*, *Πῶς μελένε*, *Γλυκίαν Ἑλπίδα*, *Ταυρέτην* καὶ *Ἀγάπην* τῆς *Νεότητος*. — ἡ *Μαρία* τῶν *Μεδίκων* μετ' ὅν *Ζωηρὰν Φλόγα*, *Ναυοικῶν*, *Παγωμένον Καύκασον*, *Ροδοστεφανωμένην Ἀνοιξιν* καὶ *Εὐοσμον Ἀνθος*. — τὸ *Λευκὸν Κρίνον* μετ' ὅν *Στραβύβυλον*, *Γλυκύλαλον Ὀνον*, *Χιακὸν Κρίνον*, *Ἐσπερινούλαν* καὶ *Παρταχὸν Παρόντα*. — ἡ *Κωπηλάτις Κόβρον* μετ' ὅν *Ζιζάνιον* τῆς *Νεολαίας*, *Εὐοσμον Ἀνθος*, *Σκουριὰν* τοῦ *Λαυρίου*, *Δροσερὰν Ἐστέραν* καὶ *Ἀκρίταν*. — ἡ *Ὀρειποδόλος Ψυχὴ* μετ' ὅν *Λευκὸν Διάβολον*, *Χρυσανθεμίδα*, *Βίτωρα* τὸν *Μαῦρον*, *Παρήγορον Ἀγγελο*ν καὶ *Ἐαρινὸν Ἄσμα*. — ἡ *Ἀμαρυλλὶς* μετ' ὅν *Μαῦρον* τῆς *Βενετίας*, *Βίτωρα* τὸν *Μαῦρον*, *Νεράιδαν* τῶν *Σπετσῶν* καὶ *Ἀντιγόνην*. — ὁ *Ἐρυθρὸς Σταυρὸς* μετ' ὅν *Ζουλέικαν*, *Μολὼν Ἰαβὲ*, *Ἀντιγόνην*, *Ἀριστοκρίτιδα Ρωμαίδα* καὶ *Ἑλληνοπούλαν*. — τὸ *Σπήλαιον Δοξαπατῆ* μετ' ὅν *Κόντε Ραπανάκην*, *Μαρίαν* τῶν *Μεδίκων*, *Κναονὸν Σπήλαιον*, *Λευκὴν Δὲ Μιρμὼν* καὶ *Καλοθρεμμένον Γάτον*. — τὸ *Μο-*

λὼν Λαβὲ μετ' ὅν *Μή-με-λησμένο*ν καὶ *Μή μου Ἀπτον*. — τὸ *Ἀγνὸν Περιστεράκι* μετ' ὅν *Πάλλουσαν Καρδίαν*, *Μαργαριτοφόρον* καὶ *Μάγκαν* τῶν *Παρισίων*. — ἡ *Τράτα* τοῦ *Εὐρίπου* μετ' ὅν *Ἐφροισακὴν Κόρη*ν, *Κάρμεν Σύλβα*, *Νιόβην*, *Πικραμένην Καρδονύλαν* καὶ *Σιωπηλὴν Νύκτα*. — τὸ *Χαμακέρσον* μετ' ὅν *Κωπηλάτιδα Κόβρον*, *Χιακὸν Ὀρίζοντα* καὶ *Κρητικὴν Σημαίαν*. — ὁ *Νοσταλγὸς Ἑλληὴν* μετ' ὅν *Χιώτικην Βροχὴν*, *Χιακὴν Βραδυὰν*, *Χιακὸν Κρίνον*, *Χιακὴν Παρτέλην* καὶ *Χιακὸν Ὀρίζοντα*. — ἡ *Κάρμεν Σύλβα* μετ' ὅν *Ἀύραν* τῆς *Κερκύρας* καὶ *Λι-Λι Χάρ*.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ *Διάπλασις* πρὸς τοὺς φίλους τῆς: *Σπήλαιον Δοξαπατῆ*, *Μολὼν Λαβὲ* [Ε] διὰ τὰς ἐνυπόσεις καὶ τὰ ἀστεία ἀπὸ τοῦ πανηγύρι. *Νυκτοκράκα* (ἐσυντόμευσα τὴν πρώτην σου πληροφρίαν, διότι ἔπρεπε νὰ ἤξευρα κ' ἐγὼ τοῦλάχιστον τί ἔλεγεν αὐτὴ ἡ 17 ἀπάντησις.) *Οἱ διποδα Τόρραντον* (ἔστειλα: ὁ "Ἀσώτος υἱός" ὁ ὁποῖος διαδέχεται μετ' ὀλίγον τὴν *Βοεροπούλαν* εἶνε ἕλλον εἶδους υψιστόνημα καὶ θά σου ἀρέσῃ πολὺ.) *Κιονκιορσίτραν* αἱ λύσεις δεκταὶ! τὸ *Παιδικὸν Πνεῦμα* ἡμῶς ἐδημοσιεύθη καὶ ἄλλοτε.) *Λουλουδί* τῆς *Καρδιάς* (ἦρε! νὰ σου γράψω "σὲ περιμένω" ἀλλὰ θὰ εἶσαι ἐδῶ ὅταν θάναγνῃς: αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν μου.) *Ἀγγελο*ν *Ἀγγερινόν* (ἔνα τέτοιον ἄλλὰ παλαιόν, σὰς διηγέται σήμερον ὁ κ. *Φαίδων* λυπούμαι διότι ἀκόμη γίνονται...) *Ἀριστέα* (ἄριτέ τους νὰ λέγουν εἶνε ἄξιον περιφρονήσεως) πραγματικῶς δὲν κατορθώνουν τίποτε!) *Μαῦρον Ἰππότην* (ἔστειλα.) *Ἐρυθρὸν Νέφος* ([ΕΕ] μ' εὐχαρίστησιν μου ἐγνωρίσα τὴν ἀγαπητὴν σου καλλιτέχνην... *Σελήνην* ἡ ἐπιστολὴ σου μοῦ ὑπενθύμισε μιαν ἀπάντησιν τοῦ *Γαβρὴλίδου* ὅταν τὸν ἠρώτησαν ποῖος εἶνε ὁ μεγαλήτερος τῶν *Ἑλλήνων* ποιητῶν, ἔγραψεν: «ὁ *Ἥλιος*!») *Ἀνθος Ροῖας* (ὀφθαλμαλῶς ἐλήφθη) *Κύκνειον Ἄσμα* (ἡ ἐπιστολὴ σου θριαμβευτικὴ) αἱ λύσεις σου δεκταὶ! *Ἀγιν Ρέπον*, *Πούλιον Ἀράκον* (σ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐσπαθῶμα: εἶδες βέβαια τὴν ἔγκρισιν τοῦ *Ψευδωνύμου* σου.) *Γλυκεῖαν Πατρίδα* ([ΕΕ] διὰ τὴν περιγραφὴν) *Θεσσαλικὸ Μενεξεδάκι* (γράφε μου λοιπὸν τώρα πού ἔγινες καλὰ) *Μαργαριτοφόρον* (ἡ ὁποία φεύγει διὰ τὴν *Χίον*, δπου θὰ μείνῃ ὅλο τὸ καλοκαίρι: καλὴν διασκεδάσιν!) *Κναονὸν Σπήλαιον* (πού ἔγινε καὶ «σεβαστὴ θεία» νὰ τῆς ζήσῃ τὸ ἀνέψακι.) *Ζωηρὰν Ἰπαρξιν* (εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν *Ἀντέρα* τοῦ *Φαλήρου* (εὐγε!) *Ὀνειροπόλος Ψυχὴ*, *Πορτικονῆσι Κερκύρας* (τὸ ἔλαβα καὶ τὸ ἔστειλα.) *Διονυσίδα Πηγὴν* δὲν πειράζει, μόνον νὰ γράψῃ ἀντικτότερ.) *Μαρίδα* τοῦ *Εὐρίπου* (ἡ ὁποία ἐπέρασε ὅσον καλὰ εἰς τὴν *Αἰδηλὸν*.) *Κορινθιακὸν Κῶμα* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὥρα καὶ ἐπιστολήν.) *Σημαίαν* τῆς *Ἀγίας Λαύρας*, *Πειραικὴν Νύκτα* (ναί, καὶ εἶδες ὅτι ἔγραψα περὶ αὐτοῦ) *Τηλέμαχον* (ὁ 8ος τόμος τιμᾶται φρ. 2,50 πρὶντι νὰ ἐκλέξῃς ἐκ τῶν τῆς *δραχμῆς*.) *Κουρασμοδόν* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 15^{ην} *Ιουρίου* θάπαντήσω εἰς τὰ προσεχέ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 10^{ης} Ἀπριλοῦ.

Ἡ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὲν νὰ γράψω τὰς λύσεις τῶν αἰ διαγωνισμῶν, πολλοὶ αἱ ἐν τῷ *Ἰσχυρί* μας εἰς *φαιδρῶν*, ὡς ἴσασιν, περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

268. Λεξιγράφος

Πρόσωπον ἐκ τῆς *Γραφῆς* μετὰ ἑνὸς αἰῶνα, καὶ ἀρχαία ἰσπανικὴ πόλις φανεροῦται.

Ἐστὴν ὑπὸ *Ἡλία Κ. Παπαδῶν*

269. Στοιχειόγραφος.

Ὅπως εἶμαι ἂν μάφισος
Εἶμαι ὅρος τῆς γωαστῶν.
Ἐνα γράμμα μου ἂν ἀλλάξῃ,
Εὐθὺς γίνομαι ποτόν.

Ἐστὴν ὑπὸ *Γεωργίου Α. Παπᾶ*.

270. Ἀναγραμματισμός.

Τὴν τάξιν σ-ί-ρ-ους ἡ λαῖς κακοποιῶν ἀνθρώπων
Καὶ ἑνα θάμονον εὐανθὴ ἔκαμες δίχως κόπον.

Ἐστὴν ὑπὸ *Ἰωάννου Ν. Παπαδῶν*

271. Γωνία μετὰ πυραμίδος.

+***** = Θίμνος ἀειθαλής.
++***** = Ὁσπράκοδεκμον
+++***** = Ἀρχαῖος ἥως.
++++***** = Ἀρχαῖος ποιητής.
++++***** = Τερατώδης θεός.
++++***** = Σοφὸς βασιλεὺς.
++++***** = Περσικὴ πόλις ἀρχαία

Οἱ ἐπὶ σταυροὶ ἀποτελοῦν ἀρχαῖον πόντον, ἡ ὁποία εἶνε καὶ ὡς βάσις τῆς πυραμίδος, τῆς σχηματιζομένης εἰς τὸ μέρος τῆς *Γωνίας*, τὸ σημειούμενον διὰ σταυρῶν.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ *Ἐρυθροῦ Νέφους*

272. Μωσαϊκόν.

Ἡ *Λίμνη*, ὁ *Ὠκεανός*, ἡ *Χίλαζα*, τὸ *Χιόνι*,
Μὲ προθυμίαν εἰς αὐτὰ κ' ἡ *Θάλασσα* σιμόνει,
Καὶ ἀπὸ μιᾶς ἀσπασματικῆς νερὸ καθὲν βάζουν.
Καὶ ποταμὸν διάσπῃνον εὐθὺς κατασκευάζουν.

Ἐστὴν ὑπὸ *Γεωργίου Α. Λαπαρῶν*

273. Ἐπιγραφή.

Ζητεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς κατ' ἐπιγραφῆς:
Σ Ο Λ Ι Σ Ο Π Σ Ο Δ Ν Α
Η Γ Ο Ε Δ Ε Ω Δ Ι Ε Υ
Ο Ζ Ν Χ Ε Ν Ρ Θ Ν Π Λ Ε

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ *Ἀρχαίου Ἀγγελοῦ*

274. Ἀπροσδόκητον.

Διατὶ τὸ σιτόρι τοῦ πηγαίου ἐπὶ μύλο;
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ *Κρητικοῦ Κατάνου*.

275. Διπλὴ Ἀκροστιχίς.

Τὰρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων
ἀποτελοῦν, κατὰ σειράν, τὴν ἰδίαν λέξιν, τὴν ὅποια ἀποτελοῦν καὶ τὰ τελικὰ τῶν.

1, Ἀρχαία θεά. 2, Μικρὸς δυνάστης. 3, Ἐπὶ ῥῆμα χρόνου. 4, Ἡ γλώσσα τοῦ τρέχει.

Ἐστὴν ὑπὸ *Χαρ. Χαρκάκη*

276. Φωνηεντόλιπον.

κ χ ο τ ς γ λ κ ρ τ
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ *Ἑλληνικοῦ Ἀρχαίου*

277. Γρίφος.

γύν' βέτω αρ
ὡά, ὡά σταί χον
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς *Ἰφιγενείας*

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 17.

169. Ἀπόστολος (ἀπό, στόλος). — 170. Πῆξις. — 171. Ἀτμός, στόμα.

172. Α Α Δ Σ (ἐλθρὸς Σ ἈΔαλάων...)

Α Η Δ Α (ἈΔΗΛα...). 175. Β

Α Δ Α Μ (καὶ ΜΑ ΔΑσος...) ΙΟΝ

Σ Α Μ Η (ΗΜΑΣ...) ΕΛΕΝΗ

ΑΜΕΡΙΚΗ

174. Παρασκευή. — 175. Ἐπὶ πόλεις μάρ-

ναντο-σφῆν διὰ ρίζαν Ὀμήρου. — 176. Διὰ τοῦ

Ο: ὄλθος, ἄργος, ὄνος, πόνος. ὄρρω. Διὰ τοῦ

Ε: βέλος, γέρος, νέος, πνέω, ρέω. — 177. Τὸ

χρὴ μὴ πιστεύει.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις *λεπτά* 10, διὰ τὸ τοῖς συνδρομικοῖς μο-
λεται μόνον. Ἐκαστοστὸς 10 λέξ. 15, δηλαδὴ καὶ ἐν
ὁλίγωμα τῶν 10 πληθύνονται ὡς 10 λέξεις.]

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ
Ἀδελτάριον πανταχόθεν. — Ἀλέξανδρος Μ.
Χαρίτος, Ἀλίσσα Θεσσαλίας (Grèce) (B-47)